

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

[SvTrojica.MELBOURNE](#) [СвТројицаБранズвик](#) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](#)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 24. ОКТОБАР 2021. Број 112. Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

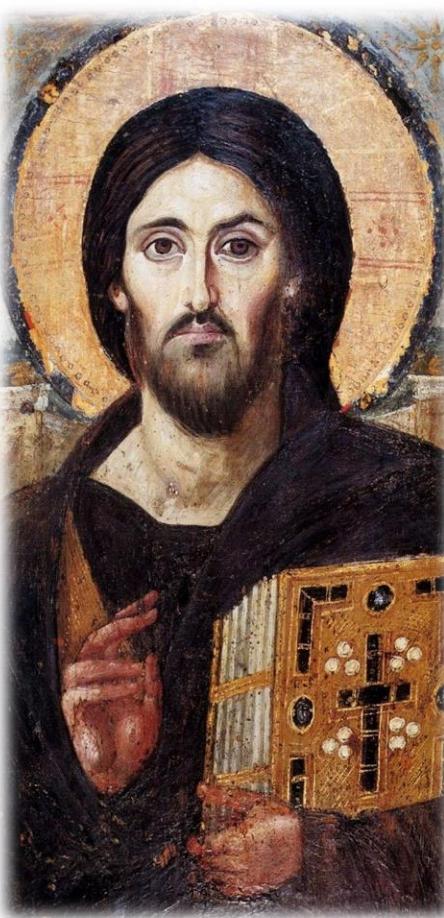
НЕДЕЉА, 24./11. ОКТОБАР СВЕТИ ОЦИ 7. ВАСЕЉЕНСКОГ САБОРА	НЕДЕЉА 18 ПО ДУХОВИМА ГЛАС 1. Јутрење – Јеванђеље Пето Вакхрсно Лк. 24, 36-53 Лит. 2Кор. 9,6 и Јев.13,7-16; Јев. Мт. 5,11-11; Јн.17,1-3
УТОРАК, 26. ОКТОБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ СВЕТЕ ПЕТКЕ У 18ч
СРЕДА, 27. ОКТОБАР – СВЕТА ПЕТКА	ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 28. ОКТОБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 18ч
СУБОТА, 30. ОКТОБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 18ч
НЕДЕЉА, 31. ОКТОБАР СВ. ЛУКА И СВ: ПЕТАР ЦЕТИЊСКИ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч

ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ 20 ПРИСУТНИХ

СЕДМИ ВАСЕЉЕНСКИ САБОР О ИКОНАМА

Седми Васељенски Сабор сазвао је цар Константин VI и мајка му царица Ирина. Сабор је одржан у Ницеји (где и Први Васељенски Сабор 325), у Витинији, у Малој Азији, а против иконобораца. Председавајући сабора је био цариградски патријарх Тарасије. Цар и царица нису лично били присутни на свим саборским седницама, већ на крају су били на последњој седници и потписали су све саборске одлуке. Сабор је одржан у митрополијском храму Свете Софије у Ницеји од 24. септембра до 23. октобра 787. године.

Свете иконе (слике) биле су у Цркви одувек поштоване, али Црква све до овог времена није била (јер то није било до тада ни потребно) званично дефинисала и формулисала изричito учење о томе. Почек од 726. до 843. године било је у Цркви, особито на Истоку много оних који су, нажалост, оспоравали значај и употребу

икона у Цркви. Особито су се у томе истицали неки византијски цареви (цар Лав III Исавријанац

(717-741), Константин V Копроним (741-775), Лав V Јерменин и други) као и поједини епископи (Константин Николијски у Фригији, Тома Клавдиопольски, Теодосије Ефески).

Најхрабрији и најодлучнији бранioци икона на Истоку у то време били су, на првом месту цариградски патријарх Герман I, који је због тога и забачен са патријарашког трона 730. г. и пртеран, затим Свети Јован Дамаскин из Сирије, који је у одбрану светих икона написао три своја позната Писма, затим Георгије Кипарски и многи други који су, пре свега својим животом, односно страдањем, потврдили оправданост и дубоки богословски значај и смисао иконопоштовања. У самој пракси највећи поклоници икона су били управо монаси, тако бројни у то време у Византији тако да је царево иконоборство прешло у монахоборство. Страдали су многи монаси, као: Свети Стефан Нови, Андреј Каливит, игуман Јован и други.

(Извор: Сајш СПЦ)

ВЕЧНОСТ ЈЕ ЗА МНОГЕ КАМЕН СПОТИЦАЊА

Питање вечности старо је, верујемо, колико је стар и род људски. За човека, који је створен по лицу Божијем, просто је природно да размишља боголико односно у смислу вечног постојања. Јер, ако само за тренутак дозволимо себи да прихватимо идеју о коначности нашег постојања, све се обесмишљава, све постаје нелогично, чудно, непотребно, узалудно и бесмислено. Као и на многа друга питања, или би било боље рећи: на сва животна питања, Христос нам одговара, сам будући Вечност, о Вечности. Пред свој одлазак Господ разговара са Својим Оцем: „*А ово је вјечни живошт да йознају ћебе једноја истинијашоја Бога и која су йослао Исуса Христа*“ (Јн.17,3).

Из горе наведених речи недвосмислено сазнајемо две ствари. Једна је чињеница да Господ подвлачи постојање Вечности, а друга је да нам даје путоказ до стизања у Вечност. Ако верујемо у Христа онда нема места сумњи у то да постоји Вечност. Ми вечно живимо по благодати Божијој, а остварујемо је још овде на земљи. Као што је Христос у Својој молитви Оцу узвикнуо: „*Оче, дошао је час, ћрослави Сина својеја, да и Син Твој ћрослави Тебе*“ (Јн.17,1), тако бисмо и ми пред крај требало да можемо ословити Христа речима: „Господе, учинисмо све што си тражио од нас, помилуј нас да се, кроз нас и наше дело, прославиш Ти, Спаситељ наш, заједно са Оцем и Духом Светим.“ Јер, уистину се Бог прославља у нашем делу. „*Диван је Бог у свећима својима*“ (Пс.67,36), говорио је пророк Давид. Дивота и лепота Божија види се кроз добра дела оних које је Он створио. Кад чинимо, тога ради, добро, Бога радујемо и Он се прославља кроз наша дела, али ако не чинимо добро, Бог се жалости, али не престаје да брине о нама, и даље нас воли и очекује наш долазак сопственом бићу своме, односно повратак Богу.

Пре више година, слушао сам причу једног човека о томе како је он сумњао у постојање Бога и Вечности. „Шта да ти кажем попе, ја у то ништа нисам веровао. Ма, мислим се ја како то да има Бог па да је тако неправедан. Пусти нас да страдамо и ништа нам, брате не помаже. Е, види ти чуда, једнога дана разболи се син мој и би на умору у болници. Доктори су рекли да нема ништа више да могу да учину за њега. Један од доктора ми рече: моли се Богу, јер Ти само Он може помоћи. Е, вала, ја ти се брате окренем молитви коју нисам ни познавао као ни Бога. Кајем ја Боже ако те има помози ми сад. Немој ми помагати због мене, јер ја то нисам заслужио, али помози ми због овог муга сина, који је тек почeo да живи. Тако сам ја, не знајући нику праву молитву, овако понављао, остао тако дugo седећи и утонуо у сан. Пробуди ме изнемогао глас муга сина. Нешто је говорио, али ја нисам могао разумети шта прича. Слетише се доктори и болничари, збуњени јер нису очекивали да ће се он пробудити, и мој син, на њихово чуђење оздрави. Ето, брате попе, ја ни сада не разумем довољно ни Бога ни Вечност, али знам да Га има и да је добар“.

Интересантно би било знати колико личних искустава има или колико их је било у историји рода људског, који су на овај или сличан начин, помогли некоме да разазна понешто о Богу и Вечности. Међутим, ми не верујемо у Бога у Светој Тројици зато што дневно чини чуда, већ верујемо у Њега због Његове љубави према палом човеку, због откровења Господа Иисуса Христа, Сина Божијега, Који кроз данашње Јеванђеље открива за нас пут до Вечности. Нама је јасно како да стигнемо у Вечност. Просто треба да упознамо Оца, Који је послao Христа, Сина Свога да нам покаже пут спасења. То више није неки имагинарни Бог већ је то Онај Бог кога је Христос у потпу-

ности открио за нас у време Своје мисије. Отац је неко Кога Христос редовно ословљава у молитви, са ким разговара и од Кога се рађа као Син јединородни. Без личности Христове нама није могуће упознати ни Оца ни Духа Светога. А упознати Христа није тешко, јер је Он боравио са нама, разговарао са нама, расветлио нам сваку ствар и сваки проблем са којим се можемо сусрести у животу. Није остао ни један камен не померен, ни једно питање не одговорено. Он нас је охрабрио и не престаје да то чини. Он нас је утешио Вајкрењем Својим и не престаје да нас теши. Он је за Себе рекао да се само кроз Њега може „доћи к Оцу“. Он је „Пут“ до Оца. Ми верујемо у реалног Бога, истинитог Бога, Богочовека Христа, који обећава спасење свима.

У истој молитви, горе поменутој, Христос говори: „*Као што си му дао власћ нај сваким ћијелом, да свему што си му дао, дарује им живошт вјечни*“ (Јн. 17,2). Из овога произилази да ми нисмо у стању стићи до Вечности мимо Христа. Јеванђеље и Свето предање Цркве нам помажу у томе да личност Христову у потпуности упознамо. Зато, неопходно је заборавити на ону чувене изреку маловерја, „мора да нешто постоји“ - избацимо је из употребе. Наша вера је вера у живога Бога, Спаситеља света и човека, Господа Иисуса Христа, Који нам је открио Оца и Духа Светога, кроз Кога се спасавамо. То је Христос Који тражи да уђе под кров нашега бића, да уђе у наше срце, Онај који куџа на вратима нашега срца. „И знајте“, каже свети владика Николај, „није лако Пречистоме да уђи под нечист кров, и знајте да је то жртва што Он чини, но Он ту жртву чини из љубави према нама.“

Господе, помози нам да упознамо „Оца и Кога је послao, Тебе, Иисуса Христа“. Амин.

Прошта Милорад Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 24. ОКТОБАР

**БОГ ЏЕ ЈАВНО ДОЋИ И
НЕЋЕ ПРЕЋУТАТИ (Пс. 49, 3)**

Другачије је звање војводе од звања судије. Војвода се пред непријатељем не објављује одмах, него оставља непријатеља да суди о њему како хоће; јер војводи је главно да победи. Судија се пак одмах јавља о нима којима има да суди. Друкчије је и звање учитеља од звања судије. Учителју је главно да научи васпитанике своје; зато се он често пута спушта на ступањ васпитника својих, и говори им као друг њихов. Судија пак од почетка па да крај мора бити јављен суђенима као судија, и ништа друго. Друкчије је и звање лекара од звања судије; и разлика се у та два звања тако да уочити као и у прва два случаја. Бог се, браћо, јавио свету у телу човечјем, јавио се као војвода, као учитељ, као лекар. Но није се још јавио као судија. У првом случају Он је прећуто да изрекне јавно Своје највише достојанство, него је оставио непријатељима, васпитаницима и болесницима да суде о Њему како знају. Ко је имао здраво суђење, тај је могао познати Га као Бога, скривеног у телу, и по речима, и по делима, и по човеколубљу, и по значима небеским при Његовом рођењу, при распећу, при васкрсењу и вазнесењу. Кome је пак ум био помрачен каквом злобном страшћу, тај Га није могао познати нити за Бога признати. Али када буде Он дошао као Судија, тада Га нико више неће питати ни *јеси ли Ти?* ни *ко си Ти?* Него ће сви у тренутку знати, да је то заиста Он.

Ангели ће пред Њим трубити; на небесима ће блистати крст Његов,

пред Њега ће се *отањ разгорети, и око Њега бура велика* видеће се. Тада ће и веран и неверан, и праведан и неправедан, погледати и познати – Судију. Тада ће се радовати само они, који су Га пре познали као Бога, у пећини, и на крсту. Они ће се ваистину радовати, јер ће у Судији познати Онога, с којим су војевали, од кога су се научили, и којим су се излечили.

О Спаситељу преславни, помилуј нас и исправи нас пре другог доласка Твога. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. владика Николај

OUR CHRISTIAN VALUES

*LET US RETURN TO THE BASIC
CHRISTIAN VALUES WE'VE HELD SINCE
THE FOUNDATION OF THIS GREAT
NATION*

The 1917 Russian Revolution was orchestrated, beginning in 1914, from the British Embassy in Saint Petersburg, and the American Embassy in Kiev, and stoked by the anti-monarchical, warmongering tabloid western media. Following the overthrow of the Czarist government, the revolutionary government itself was taken over by extremists, and the world was to face seventy years of

communist genocide against Orthodox Christians. The anti-Orthodox views of these Western powers is well documented, and continues to this very day as witnessed by the betrayal of Orthodox Christians in Kosovo, Iraq, Syria, Afghanistan, Egypt, Libya, the Gaza strip, and now the Ukraine. And now, the United States backed terrorism against the canonical Orthodox in the Ukraine only continues what has become a long standing hatred by the Western powers of Orthodoxy.

Under President Obama, Washington's propaganda machine set about to convince the world that the Ukrainian separatists used an expensive anti-aircraft missile system, together with Russian help, to down a civilian aircraft with almost three hundred innocent people on board, this in spite of the fact that the separatists had no incentive to shoot down an airliner flying at 33,000 feet. The fact that the Ukrainian junta does have Buk anti-aircraft missile systems and a Buk battery was operational in the region and deployed at a site from which it could have fired a missile at the airliner, is being completely ignored. One Russian general familiar with the weapon system offered his opinion that it was a mistake made by the Ukrainian military untrained in the weapon's use. The general said that although Ukraine has a few of the weapons, Ukrainians have had no training in their use in the twenty-three years since Ukraine separated from Russia. The general thought it was an accident due to incompetence.

It is also to be noted that the Malaysian airliner and President Putin's airliner were traveling on almost the identical route within minutes of one another. Interfax quotes its source: "I can say that President Putin's plane and the Malaysian Boeing intersected at the same point and the same echelon. That was close to Warsaw on the 330-m echelon at a height of 10,100

meters. The presidential jet was there at 16:21 Moscow time and the Malaysian aircraft at 15:44 Moscow time. The contours of the aircrafts are similar, linear dimensions are also very similar, as for the colouring, at a quite remote distance they are almost identical."

There was some speculation that Washington decided to rid itself of President Putin and mistook the Malaysian airliner for Putin's jet, and before we say the American military is too sophisticated to mistake one airliner for another, let us remember that the U.S. Military shot down an Iranian airliner over Iranian air space, killing 290 civilians, while thinking we were downing a fighter aircraft of the Iranian Air Force.

Is the United States government and her Western allies, so dominated by hate-filled hawks, that we are willing to set the stage for World War III, or will we finally put aside our insatiable desire to control the whole world, together with our colonialist European Union allies? Is it really beyond comprehension that our American administration, backed by CNN, Fox News, and an array of compromised Western Media types, is hell-bent on continuing the long standing position that Russia is our enemy? Do we not see that the sanctions against Russia are, in fact, an act of war? And why are we American Christians not concerned that our government, as it did in 1914, is saber rattling against the one Christian nation that is attempting to withstand creeping secularism, atheism, and militant Islam, while holding to the standards of biblical Christianity?

Let us be vigilant in our thinking, keeping ourselves open to the truth. Blinely viewing everything our American government says leaves us wide open to the same dangers that caused the German people to fall prey to the Nazi propaganda machine, and we know where that led. Perhaps a diplomatic solution could begin with the United States and her

European Union allies, stepping out of the affairs of the Ukrainian people. Perhaps we could start looking at Russia as the potential ally she is, and not seeing her as the enemy she is not. And, perhaps we could consider that the Ukrainian government, facing the possible partitioning of their country, could very well believe that bringing on World War III could be the only way they can bring Western countries into their war with Russia.

I have been in pain of heart over this issue for a very long time. I've made it a point of staying away from politics, but, like the Lutheran pastors who spoke out against the Nazis, and paid the price, I must speak out, if for no other reason than to serve in the traditional role of the monk as prophet. We are dangerously close to war with Russia, and as a monk I am driven to speak the truth as I see it, unpopular as it may be. I am not being political, nor am I being unpatriotic or un-American. I am simply a priest monk calling upon his nation to repent, return to our Christian roots, and the basic Christian values we've held since the foundation of this great nation.

I am not comparing myself to the martyrs. I am simply saying that as a priest of the Church I must not surrender to the State, but like the Lutheran clergy who stood up to the Nazis, stand in boldness before the civil authorities. The Church must not passively stand by while terrible things happen. Only a few Lutheran clergy stood up for truth, and they paid the price. We clergy of today must not fear the fate of those courageous Lutheran pastors.

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ЦРКВЕ ОТВОРЕНЕ ЗА БОГОСЛУЖЕЊА

После вишемесечног затварања цркава од стране државе, коначно су цркве отворене за богослужења. У нашем храму моћи ће присуствовати до двадесет особа, па молимо

вернике да имају разумевања једни за друге. Трудите се да уступите место једни другима, јер смо још увек у ситуацији да само тако мали број верника може да буде на богослужењу. Даће Бог да ова невоља прође како бисмо могли, без ограничења, долазити у наш храм на молитву и молитвено дружење.

Ваши Свештеници

ПРЕДСТАВНИЦИ МЕДИЈА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ НА КОНФЕРЕНЦИЈИ У МОСКВИ

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
ПАТРИЈАРХА СРПСКОГ Г. ПОРФИРИЈА
ПРЕДСТАВНИЦИ МЕДИЈА СРПСКЕ ПРА-
ВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ БОРАВИЋЕ ОД 18. ДО
22. ОКТОБРА 2021. ГОДИНЕ НА IX СВЕ-
ПРАВОСЛАВНОМ ФЕСТИВАЛУ ВЕРА И
РЕЧ У МОСКВИ.

У раду конференције, која се одржава са благословом Његове Светости Патријарха московског и све Русије г. Кирила, а у организацији Синодалног одељења за црквене односе са друштвом и медијима, учествују протопрезвитер-ставрофор Никола Пејовић, главни и одговорни уредник радија *Свештјора*; протођакон др Дамјан Божић, главни и одговорни уредник *Православља*, новина Српске Патријаршије; и гђа Мирјана Лолић Мочевић, главни и одговорни уредник ТВ *Храм*.

(Извор: Сајт СПЦ)